

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2011 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Marcin Frelik
Protokolant – Ewa Dziecioł

po rozpoznaniu zażaleń: Fundacji dla Ratowania Zwierząt Bezdomnych „Emir” w Żabiej Woli oraz Biura Ochrony Zwierząt Fundacji dla Zwierząt „Argos” w Warszawie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wołominie z dnia 30 czerwca 2010 r. o umorzeniu śledztwa, orzeczone w sprawie o sygn. akt: 2 Ds. 211/09,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

Uzasadnienie.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2010 r. orzecznym w sprawie o sygn. akt: 2 Ds. 211/09 prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie umorzył śledztwo w sprawach:

- I. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Dąbrówka, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wylapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wylapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- II. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Jadów, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wylapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wylapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- III. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Klembów, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wylapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wylapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- IV. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Kobyłka, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na

- niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- V. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Marki, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- VI. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Poświętne, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- VII. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Radzymin, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- VIII. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Strachówka, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- IX. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Tuszcz, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- X. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Wołomin, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;

- XI. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Ząbki powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- XII. niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy gminy Zielonka, powiatu wołomińskiego, w latach 2005-2008, polegającego na niewywiązywaniu się z obowiązków nałożonych wynikających z ustawy o ochronie zwierząt, w postaci zlecenia i opłacania wyłapywania bezdomnych zwierząt bez dostatecznej podstawy prawnej w uchwałach Rady Gminy, nieewidencjonowania wyłapywanych zwierząt i nieinteresowania się ich dalszym losem, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- XIII. prowadzenia działalności nadzorowanej w rozumieniu ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w postaci schroniska dla zwierząt przy ul. Sikorskiego 97 w Wołominie, w okresie od 23 września 2008 r. do 10 lipca 2009 r., pomimo braku stwierdzenia przez uprawniony organ, tj. Powiatowego Lekarza Weterynarii w Warszawie, spełnienia wymagań weterynaryjnych, tj. o czyn z art. 77 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego;
- XIV. znęcania się nad zwierzętami w nieustalonym okresie, nie później niż w dniu 28 września 2009 r. w Wołominie, w lecznicy dla zwierząt położonej przy ul. Sikorskiego 97, polegającego na utrzymywaniu zwierząt w stanie rażącego niechlujstwa, które powoduje uszkodzenie ciała, cierpienie, brak możliwości koniecznego dla ich gatunku ruchu, przetrzymywanie w warunkach zagrażających ich zdrowiu i egzystencji, pozbawieniu właściwej opieki weterynaryjnej, leczenia i szczepień, przyzwalaniu na stosowanie okrucieństwa i przemocy wobec zwierząt, praktykowaniu i tolerowaniu szczególnego okrucieństwa i przemocy wobec zwierząt powierzonych opiece lekarskiej w wymienionej lecznicy, praktykowaniu i tolerowaniu okrucieństwa przy wykonywaniu zabiegów lekarsko-weterynaryjnych, nieuzasadnionym uśmiercaniu zwierząt, masowej eksterminacji psów odławianych, uśmiercaniu zwierząt niezgodnie z zasadami etyki lekarskiej, przysparzaniu cierpień zwierzętom poprzez zaniechanie leczenia, lekceważeniu podstawowych zasad wiedzy lekarsko-weterynaryjnej, tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone w części dotyczącej czynów opisanych powyżej w pkt XIII i XIV przez Fundację dla Ratowania Zwierząt Bezdomnych „Emir” zażaleniem z dnia 16 lipca 2010 r. W zażaleniu na zaskarżone postanowienie skarżąca fundacja zarzuciła temu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 i 7 k.p.k., poprzez odmówienie wiary zeznaniom części z przesłuchanych w sprawie świadków, danie wiary zeznaniom Marka Klamczyńskiego oraz rozstrzyganie wątpliwości w sposób subiektywny, a nadto błąd w ustaleniach faktycznych będący wynikiem wskazanych wyżej uchybień procesowych. Jednocześnie skarżąca fundacja wniosła o uchyleni zaskarżonego postanowienia.

Ponadto przedmiotowe postanowienie zostało zaskarżone w całości przez Biuro Ochrony Zwierząt Fundacji dla Zwierząt „Argos” zażaleniem z dnia 19 lipca

2010 r. W zażaleniu tym skarżący podmiot zarzucił zaskarżonemu postanowieniu niewłaściwą wykładnię przepisu art. 231 § 1 k.k. oraz błędne ustalenia faktyczne. Jednocześnie wniósł on o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenia Fundacji dla Ratowania Zwierząt Bezdomnych „Emir” w Żabiej Woli oraz Biura Ochrony Zwierząt Fundacji dla Zwierząt „Argos” w Warszawie na zaskarżone postanowienie są niezasadne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie sądu prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie poprawnie ocenił zgromadzony w sprawie o sygn. akt: 2 Ds. 211/09 materiał dowodowy i trafnie uznał, że postępowanie w ww. sprawie należało umorzyć.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, prokurator umarzając śledztwo w ww. sprawie uwzględnił całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zatem w przekonaniu sądu brak jest zarówno faktycznych jak i prawnych podstaw do zakwestionowania słuszności tegoż postanowienia.

Niewątpliwie prokurator ma rację wskazując na uchybienia funkcjonariuszy publicznych określonych gmin w zakresie realizacji ustawy o ochronie zwierząt. Jednakże zgodzić się z nim należy, że uchybienia te same przez się nie stanowią przestępstwa określonego w przepisie art. 231 § 1 k.k. Nie każde bowiem przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków wypełnia znamiona wskazanego wyżej występkę, a jedynie takie, którym funkcjonariusz publiczny działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Tymczasem w realiach wskazanej wyżej sprawy nie można mówić o działaniu na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Sąd w całości podziela rozważania prokuratora w tym zakresie przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, w związku z czym nie widzi potrzeby powtarzania argumentów przemawiających za ich słusnością.

Również w całości sąd podziela rozważania prokuratora odnośnie konieczności umorzenia postępowania w zakresie czynów z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt oraz z art. 77 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia prokurator należycie wykazał przyczyny, dla których podjął taką decyzję i orzeczenie to należycie uzasadnił.

Rozpoznając zażalenia skarżących podmiotów na zaskarżone postanowienie stwierdzić należy, że ich treść stanowi jedynie polemikę z treścią ww. postanowienia, zaś skarżący nie podnoszą w nim żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na uchylenie przez sąd tego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

